

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297217760/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Vanheld! – – Bduurrurr! – klukklukkluk! – – Imidlertid er det bedre, at du bliver, som du er! – –

Sig mig min deyligste, sig mig! – vil dit Hjerter slaae høyt? – vil dine Kinder blaae, naar du nu læser i de Berlingske Tidender: »En ung Dansk, ved Navn Ewald, har i den sidste Bataille, ved en Tapperhed der overgik hans Alder, frelst sin Generals Liv – Den unge Helt er let blessered, men Generalen har skicket ham en Standart til den første Bandage paa? – Himmel! – – og naar du kort, kun kort derefter læser: »At vi ikke har tabt det sidste Slag, har vi maaskee den unge Cornet Ewald næst Himlen, allene at takke for – Rytteriet som bedekkede den høyre fløyt, begyndte allerede at vige for den fiendtlige Hld; da han med sin Standart i Haanden, sprengte for ved sin Esqvadron lige ind paa Fienden, og deels ved Ord deels ved sin Handling opmuntrede den til at følge sig – Massacren som den i Første Heede anrettede var skrækkelig, og vor Seyer er fuldkommen – Hans Majestet har skjønnet paa vor Cornets Tapperhed, som han burde, og skjænket ham en ledig Esqvadron« – Bravo! – –

Deres Velgaaende, Herr Ritmester Ewald! – klukklukklukkluk! – – –

Videre kommer jeg ventelig ikke i Sommer – Og det kan være nok! – Men til Vinteren begjærer jeg Permission paa et Par Maaneder – Jeg flyver hjem til dig paa Kjærligheds Vinger; og legger mig selv, mine Lorbær, og maaskee en eller anden fiendtlig Prindsesses Klenodier for dine Fødder – O min Arendse! – da vil du smilte – men naar jeg igjen skal bort – da vil det koste dig nogle Taarer! – Dog man kan ikke undvære mig ved Armeen! – Æren kalder! – og som en Lynild sees jeg i Spidsen af min Esqvadron, just i det der leveres et FeldtSlag – Alting er i Forvirrelse – Med Sabelen i Haanden styrter jeg ind paa Fienden – jeg adsplitter, jeg forfølger ham – han retirerer ind i en af sine beste Fæstninger, og i Stridens Heede trænger jeg mig ind med ham – Jeg besætter Porten, holder den ryddelig for vore øvrige Tropper; og inden han kan besinde sig, har jeg erobret Fæstningen og plantet de kongelige Faner paa Voldene – Alle Munde, og alle Aviser bliver fulde af min Roes – Alle Udenværkerne af Commendantens Frue, skikker jeg som et SeyersTegn til min Arendse – Kongen gjør mig til Oberst og slaaer mig til Ridder – Potz tausend! – Jeg var tilfreds at det kun var Vinter igjen, at jeg snart kunde komme hjem og gjøre Dem min Opvartning, min naadige